

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre; s mennyire szeretném, ha már fellobbanna! Lk 12, 49

Szent István király

Ha közvéleménykutatást tartanánk és az embereket arról kérdezném, hogy milyen példaképek állnak mintaként előttük, akkor a fiatalok talán megemlítenének egy-egy sportolót, énekest, az idősebbek talán művészeket sorolnának fel. Rá kell jönnünk, hogy nincs igazán mértékadó és "értékálló" ideál előttük. A mai világban, az üzlet és a pénz világában történt meg a következő eset: Az egyik sportágban teljesen alkalmatlan embert vettek fel. A sportorvos megjegyezte, hogy az illető nem fog beválni. Erre a menedzser: Az a lényeg, hogy jó, széles mellkasa van, óriási a reklámfelület! – Hát ennyit a világ által felkínált eszményképekről.

Ha azt a szót halljuk, hogy szent, nem igazán tudjuk, mit kezdjünk ezzel a kifejezéssel, hiszen sovány, beesett arcú férfiak és nők jutnak eszünkbe és még talán egy kicsit sajnáljuk is őket. Pedig ők is ugyanolyan hús-vér emberek, mint mi vagyunk. Mégis, miért példaképek akkor ők számunkra?

Az Isten és az embertárs iránti szeretet parancsát hősiek fokon gyakorolták, legyőzve a test és a világ csábításait, a kapott láthatatlan isteni segítséget (kegyelem) maradéktalanul kihasználták.

Jézus többször idézi Istennek a választott néphez szóló parancsát: "Szentek legyetek, mert én, az Úr, szent vagyok!"

Ha egy szentre tekintünk, akkor nem a mulandóra kell tekintenünk, hanem arra, hogy teljesítették a kegyelem által legyőzve a gyarló emberi természetet az Isten és az embertárs iránti szeretet parancsát.

Ezer év idő és térbeli távlatából miért példakép nekünk Szent István király?

Hasonlított az evangéliumi okos emberre, aki nem csak egyéni, de családi és nemzeti életét is sziklára építette: honalapító volt, erős kézzel kormányozta az országot, apostoli király volt, mert az "igaz hitnek plántálója" volt. A kalandozó és portyázó magyarok kezéből kivette a fegyvert és letelepítve dolgozni és boldogulni tanította őket. Szerette magyar hazáját, országunkat és népünket halála előtt az Ég Királynőjének ajánlotta.

Így már – talán! – érthető Radnóti sóhajtó szava:

"Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent, Nekem szülőhazám itt e lángoktól ölelt kis ország... Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága..."

(folytatás a 4. oldalon)

4.
oldal

Medjugorje –
zarándoklat

9.
oldal

Légy szabad!

11.
oldal

Mi így éljük meg

Liturgikus útmutató

AUGUSZTUS

1

HÉTFŐ

LIGUORI SZENT ALFONZ / (A hét Szent Makkabeus testvér, Szent Eleazar) / Jer 28,1-17; Zs 118,29-102; Mt 14,13-21 / Eltöröllek, mert beszéded engedetlenség volt az Úrral szemben

AUGUSZTUS

2

KEDD

(Vercelli Szent Özséb)
Jer 30,1-2.12-15.18-22; Zs 101; Mt 14,22-36
Mivel sok a bűnöd, ezért bántam így veled

AUGUSZTUS

3

SZERDA

Jer 31,1-7; Jer 31,10-13; Mt 15,21-28
Őrök szeretettel szerettelek

AUGUSZTUS

4

CSÜTÖRTÖK

VIANNEY SZENT JÁNOS
Jer 31,31-34; Zs 50; Mt 16,13-23
Törvényemet a belsejükbé helyezem, szívükbe írom be

AUGUSZTUS

5

PÉNTEK

(Szűz Mária római főtemploma - Havas Boldogasszony) / Náh 2,1,3; 3,1-3.6-7; / MTörv 32,35-41; Mt 16,24-28 / Hol találók olyanokat, akik részvétellel vannak Ninive iránt?

AUGUSZTUS

6

SZOMBAT

URUNK SZÍNEVÁLTÓZÁSA (ünnep)
Dán 7,9-10.13-14; Zs 96;
2Pét 1,16-19; Lk 9,28b-36
Ruhája fehér volt mint a hó

AUGUSZTUS

7

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP / (Szent II.Szixtus és vértanútársai, Szent Kajetán, Szent Donát)
Bölcs 18,6-9; Zs 32; Zsid 11,1-2.8-19; Lk 12,32-48
Néped várta az igazak megszabadulását

AUGUSZTUS

8

HÉTFŐ

SZENT DOMONKOS
Ez 1,2-5.24-28c; Zs 148; Mt 17,22-27
Ilyen volt az Úr dicsőségének a látványa

AUGUSZTUS

9

KEDD

KERESZTRŐL ELNEVEZETT SZENT TERÉZ BENEDIKTA Európa társvédőszentje (ünnep)
Oz 2,16b.17b.21-22; Zs 44; Mt 25,1-13
Eljegyezlek magamnak örökre

AUGUSZTUS

10

SZERDA

SZENT LŐRINC (ünnep)
2Kor 9,6-10; Zs 111; Jn 12,24-26
Aki bőven vet, bőven is arat

AUGUSZTUS

11

CSÜTÖRTÖK

SZENT KLÁRA
(Szent Zsuzsanna)
Ez 12,1-12; Zs 77, 56-62; Mt 18,21 - 19,1
Én intő jel vagyok számotokra

AUGUSZTUS

12

PÉNTEK

(Chantal Szent Johanna Franciska)
Ez 16,1-15.60.63; Iz 12, 2-6; Mt 19,3-12
Emlékszem szövetségemre, melyet ifjúkorodban kötöttem veled

AUGUSZTUS

13

SZOMBAT

BOLDOG XLINCE PÁPA / (Szent Ponciánusz és Hippolitusz, Boldog Avianói Márk)
Ez 18,1-10.13b.30-32; Zs 50; Mt 19,13-15
Mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, térjetek hát meg, és éljetek

AUGUSZTUS

14

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP
(Szent Maximilián Kolbe)
Jer 38,4-6.8-10; Zs 39; Zsid 12,1-4; Lk 12,49-53
A nép miatt meg kell halnia ennek az embernek

AUGUSZTUS

15

HÉTFŐ

SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) (főünnep)
(Szent Tarziciusz) / Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44;
1Kor 15,20-26; Lk 1,39-56 / Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, kinek öltözete a nap

AUGUSZTUS

16

KEDD

(Szent Rókus)
Ez 28,1-10; MTörv 32,26-36; Mt 19,23-30
Felfuvalkodtál, mert meggagdagodtál, pedig csak ember vagy

AUGUSZTUS

17

SZERDA

Ez 34,1-11; Zs 22; Mt 20,1-16a
Szétszóródott a nyájam, és nincs, aki utána járjon

AUGUSZTUS

18

CSÜTÖRTÖK

(Szent Ilona, Szent Klaudia, Szent Rajnárd)
Ez 36,23-28; Zs 50; Mt 22,1-14
Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek

AUGUSZTUS

19

PÉNTEK

SZENT BERNÁT / (Eudes Szent János, Tolomei Szent Bernát) / Ez 37,1-14; Zs 106,2-9;
Mt 22,34-40 / Lelkemet adom belétek, életre keltek benneteket

AUGUSZTUS

20

SZOMBAT

SZENT ISTVÁN KIRÁLY (főünnep)
(Szent Sámuel próféta) / Péld 4,10-15.18-27;
Zs 65; Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29 / Eligazítalak a bölcsesség útján, vezetlek az igazság ösvényein

AUGUSZTUS

21

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP
(Szent X. Piusz pápa) / Iz 66,18-21; Zs 116;
Zsid 12,5-7.11-13; Lk 13,22-30 / Eljött az ideje, hogy összegyűjtsen a különböző nyelvű népeket

AUGUSZTUS

22

HÉTFŐ

SZŰZ MÁRIA KIRÁLYNŐ
2Tessz 1,1-5.11b-12; Zs 95; Mt 23,13-22
Dicsekszünk veletek Isten egyházában: állhatatosságtokkal és hitetekkel

AUGUSZTUS

23

KEDD

(Limai Szent Róza, Benizsi Szent Fülöp)
2Tessz 2,1-3a.14-17; Zs 95; Mt 23,23-26
Isten kezdettől fogva kiválasztott titeket az üdvösségre

AUGUSZTUS
24
SZERDA

SENTE BERTALAN APOSTOL (ünnep)

Jel 21,9b-14; Zs 144; Jn 1,45-51
Az alapköveken a Bárány
tizenkét apostolának neve volt

AUGUSZTUS
25
CSÜTÖRTÖK

(Szent Lajos, Kalazanci Szent József)

1Kor 1,1-9; Zs 144; Mt 24,42-51
A Krisztusról szóló tanítás
megerősödött köztetek

AUGUSZTUS
26
PÉNTEK

1Kor 1,18-25; Zs 32; Mt 25,1-13

Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük,
aki Isten ereje

AUGUSZTUS
27
SZOMBAT

SENTE MÓNKA

1Kor 1,26-31; Zs 32; Mt 25,14-30
Aki dicsekszik, az Űrban dicsekedjék!

AUGUSZTUS
28
VASÁRNAP

ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP

(SENTE ÁGOSTON) / Sir 3,17-18,20,28-29;
Zs 67,4-11; Zsid 12,18-19,22-24a; Lk 14,1,7-14
Alázd meg magad, akkor majd
kegyelmet találsz az Istennél

AUGUSZTUS
29
HÉTFŐ

KERESZTELŐ SENTE JÁNOS VÉRTANÚSÁGA

(Szent Szabina) / Jer 1,17-19; Zs 70,1-17;
Mk 6,17-29 / Megerősített várossá,
vasoszlóppá és ércfallá teszek téged

AUGUSZTUS
30
KEDD

(B. Ildefonso Schuster)

1Kor 2,10b-16; Zs 144; Lk 4,31-37
A Lélek mindent átlát, még Isten mélységeit is

AUGUSZTUS
31
SZERDA

1Kor 3,1-9; Zs 32; Lk 4,38-44
Istennek vagyunk munkatársai

Magyar és Magyarországhoz köthető szentek

Toulouse-i Szent Lajos

Szent Lajos 1274 februárjában született Brignoles-ban, II. Anjou Károly második fiaként, ő volt V. István magyar király unokája. 1288-ban két testvérével együtt túsul ejtették és III. Alfonz aragóniai király udvarába került, ahol hét évet töltött.

Fogsága alatt két ferences volt mellette, így ez idő alatt érlelődött meg benne a gondolat, hogy ő is a rend tagja lesz.

1295-ben trónörökös testvére meghalt, így Lajosra szállt ez a tisztség, de Lajos továbbra is a papi hivatás mellett volt elhivatott. Rómában VIII. Bonifác karácsonykor szubdiakónussá szentelte, ezután lemondott a trónról testvére, a későbbi Károly Róbert javára és május 19-én pappá szentelték.

1296 decemberében a pápa Toulouse püspökévé akarta szentelni, de Lajos csak azzal a feltétellel fogadta el, ha ferences lehet.

1297 májusában érkezett Toulouse-ba, de nem sokra rá indult is Katalóniába. Útjáról visszafele megállt szülővárosában, ahol váratlanul megbetegedett és augusztus 19-én meghalt.

Temetése után sírjánál csodák történtek, boldoggá avatását 1300-ban indították el, 1317-ben avatták szentté.

archiv.katolikus.hu/szentek/1113-220.html

(folytatás az első oldalról)

A magyar nép és nemzet zivataros történelme, amit ezer év alatt átélünk, megmutatta, hogy sokszor nem volt más segítségünk, mint az Ég Királynője, a Mennybe felvett Boldogságos Szűz Mária, aki közbenjár értünk, hogy a magyar nép fennmaradjon és továbbéljen!

Mit tegyünk? Hiszen számolatlan kezdeményezésünk fulladt kudarcba – sokszor vérbe! – az elmúlt ezer év során! Szent István királyunkra tekintve tegyünk a mai napon szent elhatározást:

Teljes szívünkkel szeretjük „a lángoktól ölelt kis ország”-ot; a ránk bízottak előtt a tőlünk telhető módon tanúságot teszünk hitünkéről; becsületesen, fáradságot nem ismerve dolgozunk családjaink és környezetünk jobbításán és szépítésén; s végül, de nem utolsósorban életünket és halálunkat a Boldogságos Szűz kezeibe tesszük.

Tudom, hogy ez milyen nehéz. Igen, nehéz, sőt nagyon sokszor még emberfeletti is tűnik.

Ha ezt a fogadalmat meg tesszük, nagy fába vágjuk a fejszét, de egyet soha nem szabad elfelejtenünk: a bátraké és a kezdeményezőké a jövő, nem a megfáradt, elkeseredett, otthonülő, a jövőért semmit sem tevő, csak állandóan a múlton siránczó Pató Páloké!

Sokan és sokféle módon el akarják hitetni velünk, hogy kicsik, buták, ostobák, csúnyák vagyunk. Szent István király, valamint az Árpád-ház és az összes magyar szentek és boldogok végelethetetlen sora bizonyítja, hogy Isten kegyelméből a kicsi naggyá, a buta bölccsé, a csúnya széppé, a félénk bátorrá, az erőtlenné és a gyöngyé erőssé válik. Ehhez azonban mindent meg kell tennünk, ami emberileg tőlünk telik: könyörögni a kegyelemért és a magyar szentek és boldogok közbenjárását kérni!

Lengyel Donát OFM

Medjugorje – zarándoklat

Medjugorje egy kis helység Bosznia-Hercegovina Citluk körzetében, Hercegovina azon területén, amit többnyire horvátok laknak. A falu akkor vált igazán nemzetközileg is ismertté, amikor 1981. június 24-én hat fiatal gyermek esküvel megerősítette, hogy megjelent nekik Szűz Mária. 2019. május 12-től Ferenc pápa döntése nyomán Medjugorjét hivatalos zarándokhelyként tartják számon.

A fent említett napon öt gyermek a Jelenések hegyén egy hihetetlenül szép asszonyt láttak egy kisgyerekekkel a karján. Már akkor felismerték a csodát, hogy a Szűz Anyát látják. Ezután nap mint nap megjelent nekik Szűz Mária. A jelenések kezdete óta csupán öt olyan nap telt el, amikor egyetlen látnok sem látta a Szűzanyát. Semmi sem állandó, a jelenések helye, ideje, időtartama, a látnokok csoportja, személye is változik. A jelenések alkalmával Mária számos üzenetet hagyott az embereknek a gyerekek által.

A gyermekek szavait sokan hitték, tömegek gyűltek össze a jelenésekre, viszont voltak,

akik nem hittek. Volt, hogy a látnokokat nem engedték a Jelenések hegyére, de ez nem volt akadály, hiszen Mária titkos helyeken jelent meg nekik. Maga a helyi plébános is több rendben lépett fel a jelenések híresztelése ellen, míg egyszer imádkozás közben neki is megjelent a Szűzanya, így lett hűséges támogatója a gyerekeknek és a jelenéseknek.

2022. augusztus 1. és 6. között került megrendezésre a 33. Mladifest ifjúsági fesztivál Medjugorjében, amire több, mint 70 országból érkeztek zarándokok.

Csíksszentkirályról és a környékbeli településekről 50 fős zarándokcsoport indult. A fesztivál célcsoportja elsősorban a fiatalság, persze ez egyáltalán nem zár ki semmiféle korosztályt. A Mladifesten nincs szabva korhatár, egyaránt várnak kicsit és nagyot, öreget és fiatalot, hogy egységben imádkozzanak a Szűzanyához.

Programokban gazdag hetet tudhatunk magunk mögött, a fesztiválnak széleskörű kínálata van, amit igyekeztünk kihasználni.

A hetet a Krizevac hegy megmászásával kezdtük, egy nehezen megjárható szakasz, amit keresztútta és imádsággal tettünk meg. Ezt azért szerettem volna kiemelni, mert büszkén mondhatom, hogy zarándokcsapatunknak kivétel nélkül minden tagja állt a kihívás elé és energiát nem kímélve mászott fel a Krizevac hegyére. Az érzés csodálatos volt, amikor a hegy tetejére, a fehér kereszthez értünk s mind hálát tudtunk adni az Istennek azért, hogy ott lehettünk, baj nélkül kijutottunk, egymásért, szeretteinkért.

Az ifjúsági fesztivál programsorozata többek között napi miséket, rózsafüzért, katekézist, tanúságtételeket, szentségimádást, gyónási lehetőséget foglal magába, amit nap mint nap egy rendkívüli kórus zenéje és éneke tett szebbé, színesebbé, aminek tagjai 21 különböző nyelven beszélnek. Az élményt nem lehet elmesélni szavakkal, amikor több tízezer ember ül a téren, mindenki egyszerre imádkozik és énekel, egyszerre tud síri csendet megtartani, ennek hatalmas ereje van, ezt meg kell élni.

Szeretném kiemelni azt az élményt, hogy milyen különleges volt, amikor a programok közötti időt énekkel és táncsal töltöttük ki. Furcsa volt az első napokban, amikor mise után önkéntesek és apácák jelentek meg az oltár előtt, a kórus zenével és énekkel töltötte be a teret, s ők pedig tánc lépésekre tanították meg a teret betöltő embereket. Egyszerre énekeltünk, táncoltunk velük mind, fiatalok és idősek egyaránt.

„Aki énekel, az kétszeresen imádkozik”. Azt hiszem, a Mladifesten megtanultuk ennek az idézetnek a jelentését. Hálával és szeretettel telt meg a szívünk. Nem számított, hogy ki áll jobb vagy bal oldalunkon, idegenekkel fogtuk kézen egymást s forogtunk, tapsoltunk, neveltünk, lépegettünk, így dicsőítettük az Urat. Medjugorje nem egy hely, hanem egy érzés, amit mindenkinek meg kell tapasztalnia ahhoz, hogy megértse.

Simon Krisztina

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyház-
községünk új tagjait:

**Gábor Katinka
Barta Kitti
Barta Róbert
Barta Krisztián
Boros Sára**

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék
nekik, nyugodjanak békében!

**Szvitlák Zoltán
Benedek Gergő**

Kedves gyerekek, ismerkedjünk a cserkészettel IV. rész

Folytatjuk az ismerkedést a cserkészettel:
A cserkeszek mindennapjait meghatározzák a cserkész törvények, amelyekből 10 van. Ismerkedjünk a 3, 4 cserkész törvénnyel:

3. A cserkész, ahol tud segíti!

Lukács 10,30-37 Az irgalmas szamaritánus példázata: „Jézus ezt mondta neki (egy törvénytudónak): »Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagyva elmentek. Történetesen egy pap, ment azon az úton, de amikor meglátta, elkerülte. Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, és amikor meglátta, ő is elkerülte. Egy úton lévő szamaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta; odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Aztán feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és ápolta. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósának, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek?« Ő így felelt: »Az, aki irgalmas volt hozzá.« Jézus erre ezt mondta neki: »Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!«

Szamaritánus: Samária lakói Izrael területén (a Babiloni illetve Asszír Birodalom idején keveredtek össze a zsidó néppel). Zsidók megvetették őket, inkább kikerülték az általuk lakott területet.

Pap és lévita (templomszolga): mai vallásos (de nem hívő) emberek, illetve a közönyös hívő emberek is lehetnek (akik hallgatják Isten tanítását, de nem aszerint élnek).

Irgalmas szamaritánus: azt szeretné Isten, ha ilyen segítőkész hívők lennénk.

Kinek lehet segíteni:

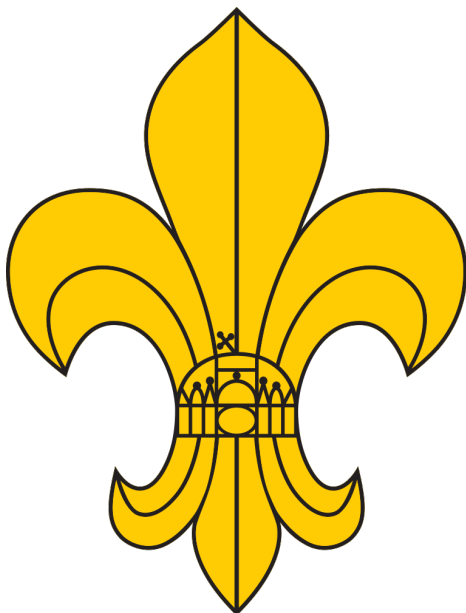
- osztálytársnak, barátnak, barátnőnek (közös tanulás, egymás meghallgatása)
- szüleinknek, nagyszüleinknek (házi munkákban)
- kisebb gyerekeknek (játékban, sportban)
- idősebbeknek (utcán, boltban, járműveken).

Soha ne mondd, hogy valakin azért nem segítesz, mert nincs erőd, nincs pénzed. Ez általában hazugság. Mondd őszintén azt, hogy nem akarsz segíteni!

De mi nem mondhatjuk ezt, mert a segítség számunkra kötelesség. Annyi lehetőség adódik segíteni. Anyunak a konyhában, apunak a kertben vagy a garázsban, testvéreinknek a tanulásban, nagyszüleidnek a bevásárlásban, tanítódnak azzal, hogy csendben figyelsz, arra amit mond. Keresd az alkalmakat, és mindent így nézz: tudnék-e valamit itt segíteni?

De vigyázz, senkire ne erőltesd rá a segítségedet! Ajánld fel, akár többször is, de ha elutasítanak, értsd meg, ott nem kell segítened!

Nem az a fontos, hogy mindenáron segíts, hanem az, hogy a szívedben ott legyen a vágy, hogy szeretetből adj valamit, amire a másinak a szüksége van!

4 A cserkész minden embert testvérének tekint!

János 13,34-35 Az új parancsolat: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást!”

1Korinthus 12,12-27 Krisztus teste és tagjai 27. vers: „Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.”

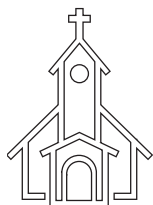
A csapat/őrs tagjai úgy tekintenek egymásra, ahogy Jézus is tekintene: szeretettel és igazságosan!

Az őrs, a csapat olyan, mint egy nagy család. Mindenki, aki annak a tagja egymást testvérek kell, hogy tekintse. És mit tesznek a testvérek? Megosztóznak azon, ami közös, de nem sajnálják egymástól azt sem, ami csak az övék. Megvédik egymást elsősorban azoktól, akik nem a testvéreik, de azoktól is, akik ugyan testvéreik, de nem úgy viselkednek.

És mit nem tesznek soha a testvérek? Soha nem verekszenek, mert hiszen a testvér olyan, mint én, ha bántom, magamat bántom. Soha nem haragszanak egymásra, mert a testvériség azt jelenti, hogy mindent őszintén el tudunk mondani egymásnak. Nem kivételeznek egymással, hanem megpróbálnak a csapaton/őrsön belül új barátokra lelni.

Vannak az őrsben és a csapatban idősebbek, akik szintén testvérek. Olyanok, mint az idősebb bátyák vagy nővérek, akik sokszor olyat mondanak, amit nem értünk, de a szívünk mélyén tudjuk, szeretnek minket, jót akarnak nekünk, ezért úgy cselekszünk, ahogyan ők mondják.

Lázár Katalin

Ünnepeink

- Nagyboldogasszony
- Szent István király aug 20 – aug 21 egyházközségünk búcsú ünnepe
- Szűz Mária királynő – aug 28 Búdösfürdő kápolna búcsú ünnepe

Beran Ferenc: Az Egyház társadalmi tanításának üzenete II.rész

Korunk társadalmi helyzete

Az előző évtizedek társadalmi eseményei azt jelzik, hogy gyorsan változó világban élünk, amely újabb, gyakran létünket érintő kérdéseket vet fel. A technika, a technológiák fejlődése és a termelékenység növekedése ellenére beszélhetünk-e az emberi élet fejlődéséről, gazdagodásáról? A gazdasági világviszonyok hatásait megtapasztalva, mit kell tennünk azért, hogy a hasonló helyzeteket elkerüljük? Hogyan állítható meg vagy mérsékelhető a fajok kipusztulása? S végül az utóbbi években jelentkező, különösen a földrészüket érintő esemény: hogyan értékeljük, hogy a népességben gyarapodó, de egyre nagyobb szegénységben élő emberek tömegesen elindulnak a gazdagabb, de népességben megfogyatkozott földrészek felé? Mit kell tennünk azért, hogy valóban a vándorló emberek javát szolgáljuk, de ne sodorjuk veszélybe azokat az országokat, amelyek a vándorlókat befogadják? Sokakban felmerül a kérdés: Az új évezred, amelyre oly nagy reményeket tettünk, valóban zsákutca lenne az emberiség számára? A hívő ember, amikor egy történelmi helyzetet vizsgál, abban nemcsak emberek küzdelmét, kudarcait vagy sikereit látja, hanem a Gondviselő jeleit is. Lehet, hogy éppen a válság okainak felismerése van szükség ahhoz, hogy az ember és emberiség élete megújuljon és testvéri közösségben tudja folytatni az útját a teljesebb jövő felé. Az Egyház küldetésénél fogva felelősséggel tekint az ember életére és így a jövő felé való vándorlására. Ezt abban a hitben teszi, hogy az Isten által adott kinyilatkoztatás tartalmazza azokat a biztos erkölcsi értékeket, amelyeket követve az ember nem tévedhet el és a Szentlélek segítséget ad ahhoz, hogy ezeket meg is valósítsa. Ebben a hitben az Egyház a világ felé fordul és értékeit közkinccsé akarja tenni. Szent II. János Pál pápa ezekkel a gondolattal zárta utolsó szociális

enciklikáját: „Az Egyház a harmadik évezredben is kitart amellett, hogy magáénak tekint az ember útját, annak tudatában, hogy vele van Ura, Krisztus. Ő tette magáévá az ember útját és vezeti, még akkor is, ha nem tud róla.”

E rövid bevezető után felmerül a kérdés: melyek azok a legfontosabb társadalometikai elvek, amelyeket az Egyház az elmúlt közel 120 év folyamán megfogalmazott és amelyek mellett következetesen kiállt? Az Egyház által képviselt tanításból három etikai alapelvet emelünk ki, amelyekhez további elvek, eszmék kapcsolhatók. Az első elv a társadalmi konfliktushelyzetekre vonatkozik: a társadalmi és nemzeti feszültségeket, nézeteltéréseket az igazságosságra épülő béke szellemében kell megoldani. A második elv az állam tevékenységére vonatkozik, amely szerint az állam elsődleges feladata a közös szolgálat az egyéni érdekekkel szemben. A harmadik elv, amely talán a legjellegzetesebb, amely és a legidősebb is egyben: elkötelezettség a szegények ügye mellett.

Tanulmányunk utolsó részében pedig korunk legégetőbb kérdésével, a társadalmi fejlődés kérdésével foglalkozunk. A kinyilatkoztatás fényében mi tekinthető az ember üdvösségét segítő lelki, szellemi és gazdasági fejlődésnek? Ennek vizsgálatát a témával foglalkozó három szociális enciklika alapján végezzük. Ezek a dokumentumok Szent VI. Pál pápa *Populorum progressio* (Népek fejlődése) kezdetű enciklikája, továbbá Szent II. János Pál pápa *Sollicitudo rei socialis* (A társadalmi dolgok iránti elkötelezettség) és XVI. Benedek pápa *Caritas in veritate* (Szeretet az igazságban) enciklikái.

 tar.eucharisztikuskongresszus.com/Elokeszuleti%20fuzet/fojjetek_hozzam_mindnyajan.pdf

Összeállította: Nagy Kercsó Katalin

Légy szabad!

Az emberek többsége szabadnak hiszi magát, amikor azt mondhatja: *“azt teszem, amit akarok”* - azaz: *nincs bilincsbe verve a kezem, nem tart vissza semmi fizikai kényszer; kielégíthetem minden vágyamat, ösztönömet, senki és semmi nem akadályozhat meg ebben. Ez a “szabadság” a vadon élő állat szabadsága, de nem az emberé, és még kevésbé Isten gyermekéé.*

Még ha teljesen bénultan fekszel is az ágyban, ha fogoly vagy is egy börtöncella mélyén, még akkor is szabad maradhatsz, ha akarod, mert emberi szabadságod nem a tested, hanem a szellemed síkján helyezkedik el. Kivéve az önkívületi állapotot – bár ebben cselekedeteid már nem emberi cselekedetek – nem veheti el senki és semmi sem szabadságodat, mert senki és semmi sem börtönözheti be szellemedet. Te magad és egyedül csak te korlátozod – mások bűnrészességével – szabadságodat. Ha szabad akarsz lenni, önmagad ellen kell küzdened, ki kell harcolnod szabadságodat.

Ha azt mondod:

- ez nem az én hibám, ilyen a vérmérsékletem!
- nem tudok lemondani róla!
- nincs igazam, de nem tágtok!
- nem tudok dolgozni, egész idő alatt álmodozom. Nem birkózom meg vele.
- miért gondolkozom így?
- Mindenki ezt mondja!
- azt ott látni se bírom!
- nem akartam megtenni: hiába álltam ellen!..., akkor nem vagy szabad, rabszolga vagy. Önmagad, múltad, környezeted, a dolgok rabszolgája.

- Addig nem vagy szabad, emberileg szabad, míg meg nem teremtetted magadban az embert a talpán, aki testét, érzékeit, képzeletét alárendeli szellemének.

- A bárka nem siklik tova a vízen, ha csak egy szál kötél rögzíti is a parthoz.

- A lehorgonyzott léghajó nem repülhet, amíg összes köteleit el nem oldjuk.

- Amíg csak egyetlen dologhoz vagy egyetlen személyhez is ragaszkodsz ellenőrzés nélkül – addig nem leszel “szabad”. Nem a dolgok ragaszkodnak hozzád, te ragaszkodsz a dolgokhoz. Rabszolgaként szolgál-tatod ki magad nekik.

A szabadság nem közömbösség. Normális az, hogy élvezel, érzel, tapasztalsz, örülsz az emberekkel és a dolgokkal kapcsolatban, de fontos, hogy a vonzalmak, örömek, szenvedések ne zavarják meg értelmeket az út megválasztásában, ne kényszerítsék akaratodat az elhatározásban.

Mit érnek gyors lábaid, ha nem tudod irányítani lépteidet? Mit ér az építőanyag, ha nem tudod, milyen házat építsz? Mit ér érzelmi gazdagságod, ha nem tudod, kinek add? Mit érnek győzelmeid örökölt tulajdonságaid fölött, öntudatlan és tudattalan világod, szokásaid, belső és külső kényszereid fölött?

Mit ér önuralmad, készenléted, teljes szabadságod, ha nem tudod, hogy használd fel ezt az elért szabadságot? Ha szabad vagy, de akármire, ez nem igazi szabadság: határozatlan-ságra, állhatatlanságra és aggályoskodásra vagy ítéelve.

Az igazi szabadság lehetőség arra, hogy – ura lévén önmagadnak – mindig tévedés és hiba nélkül a JÓ utat válaszd és kövesd.

Ha igazán szabad akarsz lenni, meg kell ismerned az Atya tervét a világgal, fel kell ismerned végtelen vágyát utánad. Azután összeszedetten és felkészülten, elszántan és szabadon csatlakozz hozzá a szeretet “igen”-jével. Ez az “igen” Jézus Krisztussal jegyez el téged. Szabadságod minősége attól az akarattól függ, amelyhez csatlakoztál. Annnyiban vagy szabad, amennyiben képes vagy az Atya akaratához ragaszkodni.

A szabadság karikatúráit: a teljes függetlenséget, az ösztönök, vágyak, szeszélyek kielégítésének lehetőségét az engedelmesség korlátozza. Az igazi szabadság az Isten akaratának való engedelmisségben bontakozik ki.

Isten akaratát pedig az Egyház, feletteseink, a mindennapi kötelességek és események közvetítették számunkra. A valódi engedelmisség feltételezi az igazi szabadságot, de az igazi szabadság az engedelmisségből táplálkozik.

Ha valóban szabad vagy Krisztusban, semmi sem képes megállítani, mert az igazi szabadság lehetővé teszi számodra, hogy alávedsz magad a jogos kényszernek, de azt is, hogy a jogtalan kényszert és az elkerülhetetlen akadályokat úgy alakítsd át, hogy megannyi esz-közzé váljanak CÉLOD elérésében.

Jézus Krisztus, engedelmes lévén haláláig, megszerezte számodra az igazi szabadságot.

Ha meghalsz Vele a bűn számára, felszabadított magad a rabszolgaság alól és feltámadsz Vele a szabad életre. A keresztségben elnyerted a szabadság csíráját. A bűnbánat szentségében, amely újból a keresztség kegyelmében részesít, megint megtalálod a szabadságot. Ahányszor lemondasz a bűnről, ahányszor elszakítod kötelekeidet azért, hogy Jézus Krisztussal egyesülj, mindannyiszor az igazi szabadságot szerzed meg magadnak.

Véglegesen szabaddá majd akkor leszel, amikor a szeretetben végleg összeforrsz Szabadítóddal.

Michel Quoist Így élni jó c. könyvéből

Kérjétek az aratás Urát...

Szentek gondolatai a papságról

„Az Úr nagy hitet adott nekem azon papok iránt, akik a római Anyaszentegyházzal egyesülten az egyházi rend szentségével fölékesítve élnek. Mindnyájukat, mint uraimat akarom tisztelni és szeretni, nem nézem bűneiket, mivel bennük Isten fiát szemlélem. Mindezt azért teszem, mivel magát Isten szent Fiát nem láthatom, csak szentséges testét és véréit. Ezt azonban egyedül a papok tudják átváltoztatni és másoknak kiosztani.” Assisi Szent Ferenc

„Gyakran megtörténik, hogy míg a lelkipásztor alkalmas igehirdetésével gazdag eredményt ért el, befelé, önmagában kérkedvén, lelke gögösen fuvallkodik fel; ezért nagy gondja legyen rá, hogy a félelem törével sebezgesse önszívét, hogy míg mások sebét gyógyítgatván egészségüket visszaadja, saját egészségét elhanyagolva betegségbe ne essék; hogy míg felebarátain segít, magáról meg ne feledkezzék, s másokat fölemelvén önmaga el ne essék.” Nagy Szent Gergely pápa

„A szerzetesi ruha meg a hajkorona nem so-
kat számít, erkölcsed megváltoztatása és

ösztönös kívánságaid teljes megfegyelmezése tesz igazán szerzetessé.” Kempis Tamás

„Feladatod a prédikálás és tanítás? Tanulj, és minden igyekezetteddel használd fel mind-
azt, ami e feladatod jó ellátásához szüksé-
ges, mindenekelőtt arra törekedj, hogy éle-
teddel és erkölcsi magatartásoddal prédikálj.”
Borromeo Szent Károly

„A papokért imádkozni: „nagykereskedelem”,
mert a fejen át elérem a tagokat. Milyen szép
és fenséges a mi hivatásunk!” Lisieux-i Szent
Teréz

„Azt kértem a Szentatyától: Adjon nekünk
szent papokat, és mi és népeink szentek lesz-
nek: mert a pap életszentsége – Krisztus élő
jelenléte.” Boldog Kalkuttai Teréz

„Elsősorban az új evangelizáció összefüggé-
sében, az embereknek joguk van a papok-
hoz fordulni azzal a reménnyel, hogy bennük
Krisztust lássák.” Boldog II. János Pál pápa

Imádkozzunk imádkozókért!

Mi így éljük meg

„Mért legyenek én tisztességes? Kiterítenek úgyis!
Mért ne legyenek tisztességes! Kiterítenek úgyis.”

József Attila

Élhetetlen vagyok-e?

Miért van az, hogy a jó emberekkel történnek rossz dolgok? Ha szépen élek Isten nem kellen megvédjén a rossz dolgoktól?

Miért van az, hogy ha az ember jóindulatú, akkor azt sokszor kihasználják? És vajon az miért alakulhatott ki, hogy az ember úgy tud a legjobban haladni a dolgaival, ha másokat kihasznál, ha mások alá áskálódik? Tényleg elefejtettünk emberek lenni?

Ez egyáltalán nem új keletű dolog, én azt hiszem, hogy ez a jelenség az emberiséggel egyidős. Attól a pillanattól, hogy bármi létezik, amit birtokolhat az ember, onnantól kezdve már jelen van az irigység, a harag, az egyenlőtlenség és az, hogy ember emberrel szembefordul.

Ha becsületesek vagyunk, kihasználnak, nem haladunk, a világ pedig élhetetlennek tart.

De vajon tényleg élhetetlen valaki attól, hogy nem akar másokat károsítani? Nem, nem azt mondom, hogy szó nélkül tűrjük, hogyha kihasználnak vagy bántanak minket. De vajon hol van a határ aközött, hogy a saját életünket rendezzük és aközött, hogy másokat magunk alá gyűrve akarunk érvényesülni?

A Bibliában is sokszor megjelenik: Káin és Ábel – ahol testvérgyilkosságig fajul a helyzet; Dávid király irigységből öleti meg a katonáját, hogy megkapja a feleségét; Józsefet, Jákob fiát a saját testvérei adják el rabszolgának; sőt az Úr Jézust is irigységből juttatják halálra. Ők is emberek voltak, mi is emberek vagyunk és sokszor vezet az irigység.

Mégis, ha továbbgondoljuk a történeteket, a Jóisten minden alkalommal a rosszból is kihozta a legjobbat. Mindez kellet a megváltásunkhoz. Az Atyának ez egy nagyon jó szokása: bármilyen bűnből, bármilyen emberi gyarlóságból képes valami szépet kihozni.

Azon gondolkodtunk vajon, hogy manapság miért kell mindenről kismillió papír, tanúkkal és szakemberek által hitelesítve, amikor nagyapáink idejében megelégedtek az adott szóval? Valahol megöltük az adott szó szentiségét és kiment mára a becsület a divatból.

Én mégis azt gondolom, hogy legyen ez egy szempont! Sokkal fontosabb bárminél, hogy az ember felemelt fővel tudjon járni, hogy tükörbe tudjon nézni. Végül mindenki a saját lelkiismeretével el kell számoljon. A gabonaszem is, ha elvetik el kell haljon, hogy újra tudjon hajtani. Az ép szemet meg kell őrölni, hogy liszt legyen. A lisztet gyúrni kell, sütni kell, hogy kenyér legyen. De a végén kenyér lesz! Minden szenvedéssel fejlődni tud az ember is a jó felé.

Vigyázz jól, mert a város hideg, büszke és irigy.

Eddig gond nélkül éltél, de már nem lesz mindig így.

Sokszor bántanak téged honnan jöttél ne szégyelld

Én csak azt kívánom, bármi lesz is, hogy ember légy, fiam!

(Bojtorján)

Gergely Anna

A szentmise állandó énekei:

Isten báránya

A szentmise állandó énekeiről szóló sorozatunkban az Isten Báránya énekhez értünk. A Szentírás szerint Keresztelő Jánostól származik az Isten Báránya kifejezés, aki tanúságot tesz Jézusról, aki azért jött, hogy elvegye a világ bűneit. Ezzel ellentétben Máté evangéliumában azt olvassuk, hogy János, Jézus tetteiről értesülve, elküldi tanítványait, hogy megkérdezzék Jézustól: „Te vagy az eljövendő, vagy mást várunk?” Ez gondolkodásra indította a szentírást magyarázókat és levontak egy olyan következtetést, miszerint az apostoli tanításból maradt így ránk ez a kifejezés. Ezzel mi most nem foglalkozunk, mert ez a cikk nem szentírásmagyarázat, hanem az Isten Báránya című ordináriumról, annak a liturgiába bekerülésének történetéről szól.

Először is fontos tudnunk, hogy a szöveg János evangélium 1,29-ből származik: „Néztétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit.”

Ezt a felhívást először litániákban, később már a Glória imádságban is mondták. A szentmisébe I. Sergius pápa vezette be 700 körül, mint az áldozást megelőző imádságot. Abban az időben addig énekelték a hívek, amíg a pap megtörte az áldoztatáshoz a szentostyát.

Később, a 9. századtól kapta meg a ma is hangzó formuláját:

Isten Báránya! Te elveszed a világ bűneit: irgalmaz nekünk!

Isten Báránya! Te elveszed a világ bűneit: irgalmaz nekünk!

Isten Báránya! Te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét!

1965-ben történt az utolsó változtatás, amely a gyászmisékre vonatkozik, miszerint az adj nekünk békét kérés helyébe az adj nekik örök nyugodalmat kérés került.

Továbbá fontos tudni, hogy az idők során minden litánia végére bekerült a következő formula szerint:

Isten Báránya, Te elveszed a világ bűneit: kegyelmezz nekünk!

Isten Báránya, Te elveszed a világ bűneit: hallgass meg minket!

Isten Báránya, Te elveszed a világ bűneit: irgalmaz nekünk!

Mit üzen számunkra ez az ének? Azt, hogy nézzünk fel Jézus Krisztusra, aki azért jött, hogy megszabadítson bűneinktől.

Léstyán László

Impresszum

Kiadja a Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 300 példányban.